

Quan pensava en quin format físic triaria de cara a presentar aquest portafoli, m'inclinava per un format obert, tipus carpesà, on anar afegint o d'on anar traient aquells treballs que interessés segons la finalitat del moment. M'he decidit, però, per un format tancat, tipus llibre, perquè representa millor el que necessito: he tingut el meu expedient acadèmic massa temps obert i ara tinc l'oportunitat de tancar-lo, com a mínim, de fer un punt i a part.

Aquest és, també, el principal motiu pel qual vaig decidir-me a matricular al Treball Fi de Grau als meus 53 anys.

Vaig acabar els sis cursos de la carrera d'Arquitectura l'any 1994. Des d'aleshores he viscut una lluita a tres bandes entre la feina (en dos despatxos d'arquitectura i alguns projectes per a familiars), el Projecte Final de Carrera (he intentat fer-lo en dues ocasions) i la família. I sempre ha guanyat la família. La vida sembla que sempre té preparats els seus propis plans. La família és principalment al que, ara mateix, em dedico, i en gaudeixo.

Tot i això, mai he perdut ni les ganes ni l'esperança d'acabar algun dia la carrera que vaig començar. Van ser uns anys d'esforç. L'elaboració d'un portafoli expositiu és una bona manera de posar en valor el que vaig aprendre aleshores i també el que he après després. Aquí estic, aprofitant aquesta oportunitat.